

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/344/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216206694
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4216206694.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Ingrid Doležajovej v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému: C. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX/XX, Y., o zaplatenie 3.147,86 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 1. marca 2017, č. k. 10C/194/2016-59, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zamietnutí zvyšnej časti žaloby a výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 994,62 eura s 5,05 % ročným úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 09.02.2016 do zaplatenia.
- II. Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu.
- III. Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 01.03.2017 č. k. 10C/194/2016-59, pri právnom posúdení podľa § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej iba „CSP“) čl. 38 Charty základných práv Európskej únie, hlavy I. čl. 4 bod 12, hlavy I. čl. 12, hlavy IX. čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS, § 52, § 53 ods. 1, 2, 3 a 5, § 39, § 3 ods. 1 Obč. zák., v znení účinnom od 01.05.2014, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb., o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom do 31.03.2015 a § 5b zák. č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa doplneného zák. č. 102/2014 s účinnosťou od 01.05.2014, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.100,24 eura s úrokom z omeškania ročne vo výške 5,05 % od 09.02.2016 do zaplatenia, všetko v lehote 3-och dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd podanú žalobu zamietol.

2. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, 2 CSP s tým, že žalobcovi, ktorý mal v konaní celkový pomer úspechu vo výške 33,44 % (66,72 % úspech žalobcu - 33,28 % úspech žalovaného = celkový úspech žalobcu vo výške 33,42 %) priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania práve v rozsahu jeho celkového úspechu v konaní, t. j. 33,44 %.

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, tak prvoinštančný súd v danom prípade uzatvorený spotrebiteľský úver posudzoval podľa zák. č. 129/2010 Z. z., a preto sa na zmluvu účastníkov vzťahujú ustanovenia tohto zákona. Pokiaľ ide o obsahové náležitosti takejto zmluvy, tak tie sú uvedené v ust. § 9 cit. zák. V samotnej zmluve uvedená výška mesačných splátok 74,98 eura, pričom v nej absentuje údaj o tom, koľko sa započíta z jednotlivých splátok na úhradu istiny, úrokov a iných poplatkov. Takisto aj v

§ 1 Hlavy 5 ÚZP je uvedené, že jednotlivé splátky sa skladajú z príslušnej časti úverovej istiny, úrokov a úhrady na poistenie, ak v zmluve alebo úverových podmienkach nie je ustanovené inak. Logickým výkladom tohto ustanovenia je možné dospieť k tomu záveru, že zo zmluvy musí jednoznačne vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov, pokiaľ tieto nemajú byť splatené jednorazovo. Žalobca jednotlivé splátky nerozšpecifikoval a ani z jednotlivých ustanovení tvoriacich súčasť zmluvy, nevyplýva spôsob splácania úrokov a poplatkov. Absencia vyššie uvedenej obligatornej náležitosti zmluvy o úvere je sankcionovaná podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., nie neplatnosťou právneho úkonu, ale tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa v zmysle stanovenej zákonnej podmienky považuje za úver bez poplatkov a bez úrokov (bezúročný). Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie pri výške poskytnutého úveru žalobcom žalovanému v sume 3.000 eur, z ktorej sumy poskytnutého úveru žalovaný zaplatil žalobcovi spolu sumu 899,66 eura, rozdiel medzi týmito dvoma sumami (3.000 - 899,66 = 2.100,24 eura), t. j. sumu 2.100,24 eura v konečnom dôsledku považoval za sumu, ktorú je povinný žalovaný spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zaplatiť žalobcovi v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, pretože zmluvu o úvere uzatvorenú medzi stranami tohto sporu dňa 15.08.2014 je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. K takémuto záveru dospel súd prvej inštancie aj s poukazom na rozsudok Súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15, v ktorom sa hovorí o tom, že zmluva o úvere nemusí obsahovať údaj o tom, že aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie úverovej istiny. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnenú časť nároku týkajúcu sa zaplata zmluvnej pokuty, ako aj poplatkov za upomienky, tak aj v tejto časti súd podanú žalobu zamietol.

4. Proti tomuto rozsudku v jeho zamietajúcej časti výroku, pokiaľ ide o zamietnutie žaloby ohľadne zaplata sumy 994,62 eura s 5,05 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 09.02.2016 až do zaplata, ako aj v časti výroku o náhrade trov konania, podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že v zamietajúcej časti výroku ohľadne zamietnutia zmluvnej pokuty v sume 17 eur a upomienok spolu v sume 36 eur odvolanie nepodáva.

5. Odvolaciemu súdu žalobca navrhol, aby zmenil výrok II. a III. napadnutého rozsudku OS Komárno zo dňa 01.03.2017 č. k. 10C/194/2016-59 tak, že zaviazá žalovaného na zaplata sumy 994,62 eura spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 09.02.2016 až do zaplata. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia na súde prvej inštancie, ako aj pred odvolacím súdom. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Podľa názoru žalobcu z ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z., nevyplýva, že úverová zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov tým spôsobom, aby výška, počet a termíny splátok boli uvedené samostatne pre každú jednotlivú položku, t. j. pre istinu, aj pre úroky a pre iné poplatky. Je v súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. l/ cit. zák., aby v úverovej zmluve bola uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov spoločne. V predmetnej zmluve je uvedená celková výška mesačnej splátky vo výške 74,98 eura, pričom žalobca má za to, že takáto formulácia v zmluve spĺňa náležitosť podľa cit. ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z., t. j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l/ cit. zák., aj vtedy, ak istina, úroky a iné poplatky sú uvedené spolu v celkovej výške splátky. Uvedené je aj v plnom súlade s obsahom Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 o zmluvách a spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS. Predmetná zmluva o úvere obsahuje náležitosti čl. 10 ods. 2 písm. h/ a čl. 10 ods. 2 písm. i/ Smernice 2008/48/ES. Takto zaujatý právny názor odvolateľa je aj v úplnom súlade s Rozsudkom súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15. Podľa tohto rozsudku, bodu 52 je zrejme, že čl. 10 ods. 2 písm. h/ smernice 2008/48/ES stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne aj poradie, v ktorom sa splátky budú priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Podľa bodu 53 uvedeného rozsudku iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Podľa čl. 54 tohto rozsudku, nie je povinnosťou do zmluvy o úvere zahrnúť aj takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky.

Podľa čl. 59 Rozsudok Súdneho dvora EU zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky upresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát určil takúto povinnosť v rámci svojej vnútroštátnej úpravy. Pokiaľ by sa mal zjednodušené odôvodniť záver Súdneho dvora EÚ tak potom

zníe, že zmluva nemusí upresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Závaznosť rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie pre súdy na Slovensku, okrem iného vyplýva aj z ust. § 397 písm. e/ CSP. Záverom žalobca dal do pozornosti odvolacieho súdu aj uznesenie KS v Košiciach zo dňa 30.11.2016 č. „ 3Co/344/2015-61.

7. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

8. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých častiach výrokov a to zvolením procesného postupu v zmysle § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario) následne dospejúc k tomu záveru, že podané odvolanie žalobcu je dôvodné. Odvolací súd nezhliadol splnenie podmienok pre potvrdenie a ani pre zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých častiach výrokov a preto napadnutý rozsudok podľa § 388 CSP zmenil v tom rozsahu, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

9. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. V danom prípade odvolací súd rozhodujúc o dôvodnosti podaného odvolania zo strany žalobcu, viazaný pritom rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k odlišnému právnemu záveru, pokiaľ išlo o zamietnutie zvyšnej časti žaloby žalobcu a takisto aj v oblasti súvisiaceho výroku, t. j. o náhrade trov prvoinštančného konania. Po procesnej stránke tento odlišný právny záver spôsobil zmenu napadnutého rozsudku v napadnutých častiach výrokov tak, ako je uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku.

11. Základným dôvodom tejto procesnej zmeny je nesporné právne posúdenie prvoinštančného súdu v tom smere, že úver poskytnutý žalobcom žalovanému v sume 3.000 eur, by sa mal považovať za úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., pretože zmluva o úvere uzatvorená dňa 15.08.2014 medzi stranami sporu neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zák. Na margo súdom prvej inštancie namietaného nedostatku ohľadne v predmetnej zmluve dohodnutých splátok úveru, z ktorých sa nedá zistiť, koľko sa započíta z jednotlivých splátok na úhradu istiny a koľko na príslušenstvo pohľadávky, odvolací súd poznamenáva, že námietky uplatnené v tomto smere považuje za nesprávne a v rozpore s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, ako aj v rozpore so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, ktorými dokumentmi je viazaná aj Slovenská republika, ako členský štát Európskej únie.

12. Pokiaľ ide o citovaný rozsudok Súdneho dvora Európskej únie, tak z obsahu jeho odôvodnenia je možné vyvodiť ten záver, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa, pričom iba na základe žiadosti spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania úverovej zmluvy odovzdať spotrebiteľovi výpis vo forme amortizačnej tabuľky viažucej sa k tomu, koľko sa z jednotlivých a splatených splátok započítava na úhradu úveru (istiny) a koľko sa započítava na príslušenstvo istiny. V nadväznosti na uvedené je potrebné vychádzať aj z článkov 10 ods. 2 písm. h/ a 10 ods. 2 písm. i/ Smernice 2008/48 Európskeho parlamentu a Rady zo dňa 23.04.2008, ktoré upravujú výšku, počet a frekvenciu splátok úverovej zmluvy, resp. v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere na dobu určitú aj právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis vo forme amortizačnej tabuľky.

13. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd na rozdiel od prvoinštančného súdu úverovú zmluvu uzatvorenú medzi stranami tohto sporu dňa 15.08.2014 obsahujúcu výšku splátok (74,98 eura mesačne), počet splátok (84) a frekvenciu splátok (vždy do 15. dňa v mesiaci), ako aj termín splatnosti úveru (84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci) po právnej stránke

nekvalifikoval ako zmluvu bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., pretože nespĺňa esenciálne náležitosti § 9 ods. 2 písm. l/ cit. zák.

14. S poukazom na uvedené dôvody, odvolací súd uznal za dôvodný nárok žalobcu aj v pôvodne uplatnenej časti ohľadne zaplata sumy 994,62 eura s prísl., pričom tento nárok aj v rámci odvolacieho konania aj žalobcovi pri procesnej zmene podľa § 388 CSP spolu s právoplatne priznaným nárokom ohľadne zaplata sumy 2.100,24 eura s príslušenstvom súdom prvej inštancie priznal. Priznaná suma žalobcovi v rámci odvolacieho konania 994,62 eura s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 09.02.2016 (ako nasledujúceho dňa od uplynutia výzvy na splatenie dlhu, ktorá bola daná na poštovú prepravu dňa 25.01.2016, pričom posledný deň tejto lehoty v trvaní 15 dní uplynul dňa 08.02.2016) až do zaplata predstavuje potom rozdiel medzi pôvodne žalovanou sumou zo strany žalobcu vo výške 3.147,86 eura, z ktorej sumy je potrebné odrátať právoplatne priznanú sumu súdom prvej inštancie vo výške 2.100,24 eura, ako aj právoplatne zamietnutú sumu týmto súdom vo výške 53 eur (17 eur zmluvná pokuta + 2 x upomienka spolu v sume 36 eur), čím dostaneme výslednú sumu 994,62 eura (3.147,86 eura - 2.100,24 eura - 53 eur).

Predmetom tohto odvolacieho konania nebolo zamietnutie žaloby žalobcu ohľadne zaplata zmluvnej pokuty v sume 17 eur a dvoch upomienok spolu v sume 36 eur prvoinštančným súdom, pretože žalobca v tejto zamietajúcej časti odvolanie výslovne nepodal. Odvolací súd v danom prípade nezvolil ani procesný postup v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, ktorý by sa prejavil v zrušení napadnutého rozsudku v obidvoch napadnutých výrokoch, nakoľko súd prvej inštancie v prejednávanej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, pričom dôvodom aplikácie ust. § 388 CSP odvolacím súdom bolo nesprávne právne posúdenie veci.

15. O náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie rozhodol odvolací súd podľa § 388, § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1, 2 CSP s tým, že ich náhradu priznal v plnom rozsahu žalobcovi voči žalovanému, pretože žalobca bol v konaní pred súdom prvej inštancie úspešný.

16. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1? 2 CSP tak, že plne úspešnému žalobcovi v tomto konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

17. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).